

čiča, storojanskoho zmysleja.

Kožž potajkicu džensa na jubilejnym dnyu wroćo-
bladauny do zaidžnosće, potom deje možemy z cytyu prawou
wuznać: njewoprejuje wjele dobroho je „Serb.“ wropokazata
cytowanu substancu ludaj. Et my, kožž mauny zbožo, bye jeje
sobustancu, my chcemy so hódci pokazae jeje hadicijow,
sečhorae chcemy přiklad našich předowitkow, kiž su
z jeje klicu wnosili jako starou syuwo serbskeho na-
roda. Wu dospotujoc chcemy so za cas swujich studiow, uo-
cow sibi knowa dže zow naše pozdže spomuzie skutkowacy.
Njemožw lěpje skouči hač z pėsnyu, z kohejž Jakub Bute
swujich towaršow na započatku lěta 1846-47 prita:

Klej wotek, bratje substei, luby towaršo!

Klej te hōty uodre w dalokosći,

Za kožy wuz maćir droha khowa so,

Kožž wpušćichwy w ujedowosći

Potua starosćow a hišće styske urow

Na wšech swujich syuow wona spomiuor.

Zurow posta naša serbska Łužicow

